

211008

Det som renar själens helgedom

I sitt avslutande samtal med sina lärjungar kvällen innan korsfästelsen nämnde Frälsaren inte det lidande som han hade utstått och som man skulle komma att utstå. Han talade inte om den förödmjukelse som låg framför honom, utan han försökte få dem att tänka på det som skulle stärka deras tro och få dem att se framåt mot den glädje som väntar den som segrar. Han glädde sig åt vetskapen om att han både kunde och skulle göra mer för sina efterföljare än han hade lovat, att från honom skulle kärlek och medlidande flöda ut, som skulle rena själens helgedom och göra människor lika honom till karaktären, så att hans sanning, beväpnad med Andens kraft, skulle dra ut segrande och för att segra.

”Detta har jag talat till er,” sa han, ”för att ni ska ha frid i mig. I världen kommer ni att lida, men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen.” (Joh. 16:33) Kristus varken misslyckades eller blev missmodig, och lärjungarna skulle visa samma sorts tro. De skulle arbeta som han hade arbetat och lita på honom för att få styrka. Även om deras väg skulle blockeras av sådant som verkade omöjligt skulle de genom hans nåd gå framåt utan att bli förtvivlade över någonting, medan de hoppades allt. – Acts of the Apostles, sid. 23

(Översättning: S. Gundler)